

Het LeidenAsiaCentre heeft sinds haar oprichting in 2016 de ambitie uit te groeien naar hét expertisecentrum voor het moderne Azië met de nadruk op toegepast onderzoek. In de nieuwe strategie staan de verbindingen tussen (Oost-Azië) en Nederland/Europa centraal. De keuze en ontwikkeling van ons onderzoek richt zich op die aspecten die bij uitstek relevant zijn voor Nederland en uiteindelijk ook Europa. De nadruk ligt hierbij op de aard en gevolgen van mondialisering die leidt tot een toenemende vervlechting tussen Azië en Europa. Hierbij denken wij aan het breedste scala van betrekkingen tussen Nederland en Azië, zowel de economie, politiek en diplomatie, als de samenleving en cultuur. Wij hebben hiertoe ons onderzoek en andere activiteiten gerangschikt onder drie brede themavelden. Een thema bepaalt de richting en doelen voor een langdurige inzet van onze middelen en krijgt concreet gestalte door middel van een aantal specifieke projecten. Elk project is relatief kort van duur (tussen één en anderhalf jaar), zoekt inzichten over concrete vragen en wordt ontwikkeld en uitgevoerd in samenspraak met specifieke maatschappelijke partners. De betrokken onderzoekers zijn doorgaans niet in dienst bij het LeidenAsiaCentre en ontvangen vergoedingen voor veldwerk en krijgen ondersteuning door (wel betaalde) studenten-assistenten en junior onderzoekers. Logistieke ondersteuning en toegang tot het aanzienlijke netwerk van het LeidenAsiaCentre bij b.v. de verspreiding van het onderzoek dragen verder bij aan het werk van de onderzoekers. Rond de thema's organiseert het LeidenAsiaCentre circa 20 bijeenkomsten per jaar, soms uitsluitend toegankelijk voor z.g. stakeholders, meestal juist bedoeld voor een breder publiek.

Het afgelopen kalenderjaar, 2020, werd uiteraard gekenmerkt door de pandemie. De maatregelen als gevolg van het COVID-19 virus hadden ook voor het LeidenAsiaCentre verstrekken gevolgen. Alle bijeenkomsten werden omgezet in online versies (webinars, interviews, hybride paneldiscussies) en het voor het onderzoek zo essentiële veldwerk kwam te vervallen. Hiervoor in de plaats werden samenwerkingsverbanden gezocht met nieuwe partners in Azië en kon door het toekennen van veel korte opdrachten aan onderzoekers die werkzaam zijn in Azië of door korte desktop research opdrachten een goede stroom aan nieuw onderzoek worden gegarandeerd. Het grote BRI Global Comparative Perspective project bevond zich grotendeels in de schrijffase en heeft alleen voor het veldwerk in Ethiopië een belemmering betekent.

De enige fysieke, internationale conferentie vond plaats in januari in Singapore.

In 2020 werden de volgende (grotere) onderzoeken uitgevoerd:

Global Perspectives on China's Belt and Road Initiative. Boek onder dezelfde titel verscheen bij AUP in december 2020, onder redactie van Florian Schneider, met bijdragen van 13 internationale onderzoekers.

China Cyber Security, vanaf januari 2019 met co-financiering van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (leidde tot negen rapporten tot nu toe, de meeste zijn al op de site gepubliceerd)

China's rol in academische en onderwijssamenwerking (update van lopend onderzoek)

CSR in Afrika, Chinese kobaltmijnen in de Democratische Republiek Congo (haalbaarheidsonderzoek september-december 2020, onderzoek loopt van januari 2021-juli 2021)

Transnational labour migrations and the global health crisis in Asia, in samenwerking met de Konrad Adenauer Stiftung, Tokyo en het IAFOR Research Centre in Osaka (looptijd juni 2020-september 2021)

De impact van de Digital Silk Road in India (i.s.m. het Institute of Peace and Conflict Studies, New Delhi) 2020-2021

The Road to Tokyo/Paralympics 2020, inmiddels verlengd tot 2021

Al deze projecten worden toegelicht op de site <https://leidenasiacentre.nl/themas-en-projecten/>

[Naast en soms als een verlengde van het lopende onderzoek organiseert het LAC ongeveer 30 bijeenkomsten per jaar, die uiteraard in 2020 grotendeels online gingen. Dat overzicht is hier \(LINK\) te vinden. De meeste bijeenkomsten zijn voor iedereen toegankelijk. Daarnaast organiseerde het LAC een 5-tal besloten bijeenkomsten, z.g. kennissessies in opdracht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, bedoeld voor ambtenaren van de centrale en decentrale overheid.](#)

Doelgroepen

Wij richten ons op de volgende belangstellenden:

- Geïnteresseerde burgers in Nederland
  - Academici in Nederland en in Azië- Bedrijven en branche organisaties
  - Ministeries, provincies en gemeenten
  - Journalisten van gedrukte, digitale en audiovisuele media alsmede voorlichters
  - Non-gouvernementele organisaties
  - Bachelor, master- en PhD studenten Chinastudies, Japanstudies, Koreastudies, Internationale betrekkingen en vergelijkbare vakgroepen

Bestuur

Het LeidenAsiaCentre kent twee bestuursorganen: 1. De bestuurder directeur, die rapporteert aan 2. de Raad van Toezicht, die vier tot vijf keer per jaar bijeenkomt. De directeur-bestuurder zie toe op het academisch onderzoek, zonder daarbij overigens zelf een project te leiden. Met ingang van 19-2018 is dat Dr Florian Schneider. De dagelijkse leiding is in handen van de manager: Lily Sprangers.

De **Raad van Toezicht** van het LeidenAsiaCentre bestond in 2020 uit: Voorzitter: Dr Ben Knapen, Constance de Klerk-Waller (QQ, vm voorzitter LUF), Marie-José Alting von Geusau, Alexander Doorman (Freshfield en Bruckhaus Deringer), Mark Rutgers (QQ, Decaan van de Faculteit Geesteswetenschappen Jan Anne Schelling (Royal IHC) en Ed Kronenburg, vm Ambassadeur Beijing en publicist.

Beloningsbeleid

Leden van de Raad van Toezicht ontvangen geen beloning, eventuele reis- verblijfkosten worden vergoed. Fellows ontvangen een vooraf overeengekomen onkostenvergoeding voor kosten samenhangende met onderzoek in Azië (in 2020 zijn vanwege de pandemie geen uitgaven op deze post gemaakt). De werknemers van de stichting (manager 0,9fte, een project medewerker (0,9 fte) en twee studenten-assistenten (0,4 fte) worden volgens de CAO van de VSNU betaald. Zij zijn in dienst van de Universiteit Leiden. De directeur van de Stichting (0,2 fte) is eveneens in dienst van de Universiteit Leiden. De UL ontvangt vanwege de Stichting 0,2 fte onderwijsvervangingsgelden.

Financiën

Het LeidenAsiaCentre wordt gefinancierd vanuit het Vaes- Elias Fonds, in het beheer bij het Leids Universitair Fonds (LUF). Het Vaes-Elias Fonds is een z.g. Fonds op naam en kent slechts één doelbestemming: het LeidenAsiaCentre. De Raad van Toezicht keurt eens per twee jaar een meerjarenbegroting goed, die het raamwerk vormt waarbinnen de projecten dienen te worden uitgevoerd.

Naast de inkomsten uit het Vaes-Elias Fonds kan de stichting voor de uitvoering van haar activiteiten inkomsten ontvangen uit subsidies, giften en donaties.

De Jaarrekening over 2020, goedgekeurd in de RvT vergadering van 21 mei 2021 bood het volgende beeld: In december 2019 was de begroting voor 2020 vastgesteld op 578K. In 2020 bedroegen de uitgaven 518 K, aan bijdragen uit het eigen Vaes-Elias Fonds werd 378 K ontvangen. Het China Cyber Security project mocht rekenen op een bijdrage van 82,5 K van de zijde van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, voor het organiseren en uitvoeren van een serie kennissessies voor ambtenaren van de Rijksoverheid en specifieke stakeholders werd 22k ontvangen en voor onderzoek naar de invloed van China op de Chinese Diaspora in Nederland ontvingen we een bijdrage van 18K.

De reserves middels het eerder genoemde Fond bedroegen ultimo 2020 2.271.826,00 €.

(zijnde de omvang van t VEAS-ELIAS Fonds).

Alle verplichtingen worden gedekt door de reserves van het Vaes-Elias Fonds.

De dagelijkse administratie van de Stichting wordt grotendeels gevoerd door de Faculteit Geesteswetenschappen van de Universiteit Leiden. Een onafhankelijk administratiekantoor, Capital Support in Den Haag, vormt de schakel tussen de universiteit en het Leids Universiteits Fonds. De Faculteit factureert aan twee keer per kalenderjaar de voorgeschoten kosten aan het LeidenAsiaCentre, dat vervolgens een middelenoproep doet bij het VAES-ELIAS ter dekking van deze kosten.

Doordat de Stichting vanaf 1-1-2020 onderzoekers rechtstreeks dient te betalen, als gevolg van een aanwijzing van de fiscus aan de Universiteit Leiden, neemt het aandeel van directe betalingen vanuit het kantoor in Den Haag toe. Ongeveer 25% van alle uitgaven lopen via de eigen rekening. Tegelijkertijd nemen ook de eigen inkomsten (anders dan bijdragen vanuit het Vaes-Elias fonds) sinds 2018 gestaag toe (in 2017 bedroeg dat 5% van de inkomsten, over het afgelopen jaar was dat gegroeid naar 25% van het budget). Voor die uitgaven vindt een onafhankelijke controle plaats door een externe assistent-accountant.